

Novičar iz raznih krajev.

Posvetovanje o novem ustanovilu deželnih namestovavcov namesto dosedanjih deželnih stanov še ni končano, pa nek ne bo dolgo terpelo, da bo; koj potem se bo presv. cesarju predložilo v poterjenje. — Nova postava za družine (posle) pa je že gotova in se bo kmali oklicala, vsaki deželi primerjena po nje razmerah in šegah. — C. k. ministerstvo nauka je razsodilo, da vzdrževanje učiteljskih vdov gré občinam (soseskam) in le takrat se smejo ti stroški razdeliti na posamne sosesčane, kadar dohodki občinske (soseskine) dnarnice tega ne zmorejo. — Goveja kuga še zmiraj hudo razsaja na Ogerskem, ravno tako tudi v Galiciji, kjer je do 10. t. m. samo v Lvovskem okrožji se pritepla v 78 vasí. — V Tiroljih je unidangosploska nekega premožnega gospodarja kaznovala za 50 fl., ker je starega in že vsega polomljenega konja še v sila težak voz vpregel in ubogo kljuše tako pretepal, da je na cesti obležalo. — V nekem laškem časniku se bere, da letni pridelk svile (žide) po vsem Laškem pa tudi z laškim Tiroljskim, z Goriškim in Teržaškim vred znaša okoli 51 milijonov funtov kokonov, katerih vrednost se more ceniti na 213 mil. frankov. — Še ni telegraf iz Pariza prinesel novice, da se je zbor ondi že začel; le to se je zvedilo, da je bil od 23. t. m. preložen na 25., čeravno so se že snidili vsi poslanci; govori se, da so si cesar Napoleon in rusovska poslanca bili nekaj navskriž in da so hitro odpravili kurirja v Petrograd, in da za tega voljo se je zbor zakasnil. Zadnje dni je francoska vlada spet močno potegnila z angležko in sicer tako, da je celó vladni časnik „Moniteur“ (kakor pravijo, na cesarjevo povelje) ponatisnil neki sostavek iz radikalnega časnika „Siècle-a“, v katerem ta terdi, da se mora terdnjava Nikolajev podreti, če ne, ni Turčija nikakor varna nove sile. Vidi se iz vsega, tega, da bo imel zbor dosti težav premagati, — da pa vendar upanje miru še zavoljo tega ne omahuje. — Sloveči rusovski poslanec grof Orlov je že 70 let star mož, pa še čverst na telesu in v duhu, skoz in skoz vnet za čast in blagor svoje domovine, pa zraven tega tudi miroljuben. — Zbor nemške zaveze je 21. t. m. enoglasno poterdil štiri avstrijske predloge, 5. pa si je še v prevdarek prideržal. — Francozi so terdnjavo Nikolajev v Sevastopolji popolnoma razrušili. — Zlo si v Parizu sedaj glavo ubijajo s tem: ali bojo sv. oče papež hotli za kuma (botra) biti pričakovanemu detetu Napoleonovemu; posebno cesarica to želi; — nekteri pravijo, da to ne more biti; drugi pa, da je že bilo, in sicer 2. avg. 1849, ko so papež v Gaeti stanovali in detetu kraljice obojne Sicilije za botra bili. Se ve da, če bojo, se bojo dali namestovati po kakem kardinalu. Porod cesarice pa je že tako blizo, da porodničar se od 1. sušca ne bo smel več ganiti iz cesarskega poslopja. — V rimskem državnem almanahu se bere, da je 64 kardinalov, izmed katerih je 30 od sedanjega papeža izvoljenih; le 17 jih je, ki niso Lahi, namreč 7 Francozov, 6 Nemcov, 2 Portugaljca, 1 Anglež in 1 Španijol; vsi ostali so Lahi. 35 jih je že umerlo, kar sedanjí papež vladuje. — Iz rusovskega cesarstva se je leta 1854 mnogoverstnega blaga (konoplja, prediva, loja, potašlja, volne, šetin in žime, kož, železa, kotlovine, žita itd.) izpeljalo za 63 mil. 429.653 sreb. rubljev vrednosti, in sicer naj več na Prusko, Angležko, v Azijo, na Avstrijsko (za 8 mil. 251.337 sr. rub.) in Francozko; — iz družih deržav (in sicer naj več iz Azije, Angležkega, Francozkega, Avstrijskega, južne Amerike in Turčije) pa se je na Rusovsko vpeljalo blaga za 70 mil. 27.021 sr. rub. vrednosti, in sicer naj več pavole, svile, laškega olja, vina, cukra, mašin, svilnatega, volnatega in platnenega blaga itd. Kakošen razloček vojska dela, se vidi očitno iz tega, da v letu 1853 se je iz Rusovskega v druge dežele žita izpe-

ljalo za 55 mil. 33.833 sr. rubljev, leta 1854 pa le za 15 mil. 953.482; nov srebern rubelj je po našem 1 fl. 32 kr.

Mlinar na smertni postelji.

(Pravlica slovenskega naroda).

Posevnik, mlinar iz Kerníc,
Dve leti že polega,
Na mernike ima petic,
Pa še čez mero sega.
Veliko skusil je zdravil,
Se mazal, kopal pa potil;
Al dan na dan bolj híra,
Že komaj se opíra.

Naduha huda ga duší,
Skor nič več nima spanja,
Nobena jéd mu ne diší,
Zlo kašelj ga naganja.
Precej izdal je že petic,
Rešít' pa se ne more 'z vic;
Zdravila, dobri sveti,
Ne mor'jo ga oteti.

Naj huje pa ga to skélí,
Da vse bo šlo na tuje;
Lej, ženi kri tud' vodení,
In jezik ji omaguje.
Pred letom mu je umerl sin,
Edini ljubček Balantin,
Njegova b'la bi híša,
Čekinov tri períša.

Kdor ga pozna, ž njim govórí,
Gotovo mu odkíma,
Da za-nj zdravil na svetu ní,
Da vzela ga bo zima;
Vendar dajo mu terden up.
Se vé, ta pač je dober kup!
Pa všeci so mu taki,
Alj babe alj možaki.

Medvedji špeh, jelenov loj
Je rabil za mazílo,
Za kopel jeklo, čreslo, roj —
Al vse nič ni teknilo.
Sirovo maslo, brinjev cvet,
Tud' skušal je v satovji med,
Poterjeno mečilo —
Pa tudi ni služilo!

Marjeta svet'je rožni sok,
Arnež lipovo cvetje,
In nunski flašter Hrustov Rok,
Jariška pa ohmetje.
Alenka hvali mu poljaj,
Klemenšica bezgovi čaj,
Vsaki stari babi
Verjame, svet nje rabi.

Brahulja svet'je hrastov terš,
In sladke korenine,
Po tem pojenja kašelj berž,
Naj tega se poprime;
Vratič in koper svet'je Krač,
Na vinu pelin pa Orač,
Pa vse ni pomagalo —
Le zdravje spodkop'valo.

Meliso, žagance, verdník
Peharka priporoča;
Grahulja hvali kolesník,
Lapuh ceni Sraboča.
Arman in žajbelj, pasja mast,
To dalo pljučam spet bi rast,
Če le so kaj skažene,
Pohvali Molj iz Stene.

Posebno smojke dobre so,
Nekoljko pocukrane,
Mehčajo persi pa gerlo
In pljučam cel'jo rane:

„Kdaj šel bi že bil v kertov dom.
Tako modruje Luka Som —
Le tega se deržati,
To res so sveti zlati!“

Košak mu svet'je gorski mah,
Češmiljar konopnice,
Jaruga krešo pri vodah,
Čuk matrne dušice,
Vodo poslal je clo v Kriljove,
In zvedil je, da se mu žole
Razlil je po telesu,
Za kožo pa po mesu.

Rebarbore in žolčnih rož
Se na tešé napíti,
Jé rekel čudodelen mož,
To mora Vas sprazniti,
Preden se luna spremeni,
Človeka vsega sprerodí.
Gotovo, to zdravilo
Je marsikoga rešilo!

Zvesto je dan na dan jemal
Nasvetvano čistilo;
Da mesec bil bi skoz-nj s'jal,
Tako ga je strebilo.
Al, k' vidi, da nič boljši ni,
Tud' to zdravilo opusti
Zvestó svete poslušá,
Kar sliši, pridno skuša.

Oh! župa pač kaj dobra je
Od star'ga petelina,
Po črnu zastonj bo pasel se,
In vriskal krogi mlina!
To svet'vala je Tabrovka,
Jelenov jezik Jarmovka, —
Vse vse se je skušalo,
Pa nič ni pomagalo.

Jerebov Juri iz Kodelj
Se 'zučil je tesarja,
Ter mnogo vednosti zajel
Od rajnkega gojzdnarja.
Mu plučnjek piti svetuje:
»To vas rešiti more še;
Če to Vam ne pomaga, —
Bolezen je za vraga!“

Terpotoc, šest let stara mast,
To mora pomagati.
Obezi tej vsa gré část,
Si jo na persi djati.
Tako Blek modro govórí,
Ker on v zdravilstvu zadnjih ní.
Posevnik vse je skušal —
Počasi dušo spušal.

Župan iz Loga, omopat,
Ga tudi ozdravljuje,
Pomagal bi mu serca rad,
Mu kuglice vsipuje.
Na večer ga obiše Mrak,
V obraz kadí mu bik tobak,
Pa vničil trud županu, —
Bolnik je v hujem stanu.

Tolkačev Luka iz Gomil,
Ki svoje mlade leta
Je hlapec po lekarnah bil,
Mu zdravje zlo obeta,
Velikousti od zdravil,
Vračilnih zeliš in mazil,
Lastnosti hvali kine
Za mnoge bolečine.

(Konec sledi.)